

RESUMÉ

Cílem této diplomové práce je zmapovat jev sexuálního násilí na ženách za ozbrojeného konfliktu a popsat vliv, který na chápání tohoto jevu měla rozhodovací činnost ad hoc mezinárodních trestních tribunálů.

Sexuální násilí se objevuje téměř v každém ozbrojeném konfliktu. Až do vzniku mezinárodních trestních tribunálů v 90. letech však byla problematika sexuálního násilí na ženách za ozbrojeného konfliktu spíše přehlížena. Existoval sice zákaz tohoto chování, příkladem mohou být Haagské či Ženevské úmluvy, neexistoval však žádný efektivní sankční prostředek k potrestání pachatelů. Násilí na ženě bylo navíc chápáno jako útok na její čest bez dalších následků pro komunitu nebo společnost, bylo soukromým zločinem. Masové porušování lidských práv na území bývalé Jugoslávie a Rwandy přimělo mezinárodní společenství k tomu, aby začalo sexuální násilí stíhat a trestat. Na základě rozsudků mezinárodních trestních tribunálů bylo znásilnění a jiné formy sexuálního násilí uznány za válečný zločin a zločin proti lidskosti. Znásilnění může rovněž za jistých podmínek naplnit skutkovou podstatu zločinu genocidy.

Mezinárodní trestní tribunály výrazně přispěly k rozvoji mezinárodního práva trestního, přispěly k obohacení materiálního i procesního práva. Nejvýznamnějším přínosem v oblasti stíhání pachatelů sexuálního násilí je vytvoření definice znásilnění. Na činnost mezinárodních trestních tribunálů navazuje stálý Mezinárodní trestní soud, který převzal definici znásilnění vytvořenou tribunály a pojal zločin znásilnění a jiného sexuálního násilí do svého Statutu. Mezinárodní trestní soud je připraven soudit jednotlivce jako pachatele takového jednání.